

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ivanem Pavelkou, Ph.D.
sídlem nám. T. G. Masaryka 2433, Zlín

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2020, č. j. MSMT-27342/2020-1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí (vyrozumění), kterým žalovaný sdělil žalobci, že jeho žádost o přezkoumání výsledku didaktického testu maturitní zkoušky ze zkušebního předmětu německý jazyk není důvodná.
2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.

3. Žalobce jako student Gymnázia V. K. ve zkušebním období jaro 2020 neúspěšně absolvoval didaktické testy společné části maturitní zkoušky z německého jazyka.
4. Následně žalobce podal žádost o přezkoumání zkoušky. V odůvodnění žádosti uvedl, že v části poslech byla kvalita většiny nahrávek na přijatelné úrovni, ale v 1. části poslechu, konkrétně u 2. otázky „Was hat Anneke heute verloren?“ označil špatnou odpověď z důvodu nižší kvality nahrávky. V nahrávce po celou dobu jejího trvání slyšel nepřerušovaný zvuk v podobě šumu, kvůli kterému se mu slévala jednotlivá slova dohromady, a nebyl schopen slyšet a rozumět jednotlivé informace. V ostatních nahrávkách se uvedený šum nevyskytoval, přičemž právě rozdílnost u 2. otázky ztížila sluchové vnímání žalobce a negativně ovlivnila jeho rozhodnutí a tím potažmo i jeho odpověď. Žalobce dále uvedl, že ve 3. části poslechu byla úroveň většiny nahrávek na přijatelné úrovni, v otázce 17 „Wie viele Tage soll der Patient das Medikament nehmen?“ ale nedovedl rozlišit správnou informaci od nesprávné, protože správná informace (16 Tage) byla značně nevýrazná, jako kdyby byla tzv. „spolknutá“ mluvčím. Žalobce tudíž danou informaci sluchově nezaregistroval, jelikož byla vyslovena mluvčím právě těsně před informací nesprávnou, která se jevila zřetelnější, a právě tu žalobce vjemově zachytil jako jedinou a na základě toho napsal i odpověď.
5. Nyní napadeným vyrozuměním žalovaný shledal žádost žalobce o přezkoumání výsledku didaktického testu z německého jazyka nedůvodnou. V odůvodnění uvedl, že na základě odborného posouzení veškerých podkladů dospěl k závěru, že zadání didaktického testu bylo v souladu s katalogem požadavků pro příslušný zkušební předmět společné části maturitní zkoušky a v souladu s učebními dokumenty a rámcovými vzdělávacími programy. Posoudil také správnost hodnocení úloh, a to jak z hlediska obsahového, tak z hlediska metodologického, a dospěl k závěru, že hodnocení žalobce bylo správné. Současně byla dodržena kritéria hodnocení zkoušky zveřejněná způsobem umožňujícím dálkový přístup pod č. j. MSMT-45 3/2a2o-3.
6. Ke konkrétním námitkám žalobce žalovaný uvedl, že v záznamovém archu byly všechny zápisy přezkoumány. Digitalizovaný záznamový arch je čitelný a výsledek hodnocení je správně zaznamenán do informačního systému. Postup hodnotitelů otevřených úloh byl objektivní a ani v této oblasti nedošlo k žádnému pochybení, které by žalobce poškodilo. CD pro poslechový subtest z cizího jazyka bylo nahráno v profesionálním nahrávacím studiu. Nahrávka poslechového subtestu byla posouzena Nezávislou odbornou komisí žalovaného, která ji shledala v plné míře validní pro ověřování vědomostí a dovedností žáků maturitní zkouškou.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce v žalobě namítá, že i přes podané námitky žalovaný neprověřoval kvalitu nahrávky v 2. otázce a srozumitelnost mluveného slova v 17. otázce poslechové části didaktického testu z německého jazyka.
8. Žalobce dále uvádí, že jeho špatné odpovědi byly zapříčiněny zcela nedostatečnou a neadekvátní výukou německého jazyka na Gymnázium V. K. Učebnice německého jazyka užívané na Gymnázium V. K. jsou určeny pro dosažení jazykové úrovně němčiny A1, resp. A2. Maturitní zkouška z německého jazyka, kterou žalobce vykonal, však měla úroveň B1. Výuka žáků (včetně žalobce) tedy nebyla způsobilá připravit je na maturitu z německého jazyka. Žalobce má dále za to, že při výuce německého jazyka nebyl dodržen příslušný rámcový vzdělávací program ani školní vzdělávací program. Vzhledem k tomu, že žalobce

měl na Gymnáziu V. K. z předmětu německý jazyk na vysvědčení od I. do III. ročníků vždy jedničky a pouze ve IV. ročníku dvojky, byl žalobce po celou dobu studia v dobré víře, že jej výuka německého jazyka dostatečně připraví na maturitní zkoušku. Uvedené skutečnosti přitom správní orgán žádným způsobem neprovořoval.

9. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že v napadeném vyrozumění se řádně vypořádal s námitkami, které žalobce uvedl v žádosti o přezkoumání výsledku hodnocení didaktického testu. K namítané kvalitě nahrávky uvedl, že tyto námitky měl žalobce uvést do protokolu o průběhu zkoušky v učebně, což neučinil. Navíc uvedené námitky žalovaný řádně vypořádal.
11. K námitce nekvalitní výuky se žalovaný v napadeném rozhodnutí nemohl vyjádřit, neboť takovou námitku žalobce nevznesl. Tuto situaci však měl žalobce řešit již v době svého studia, zejména s ředitelem či zřizovatelem školy nebo podnětem k České školní inspekci.

IV. Replika žalobce

12. V replice na vyjádření žalovaného žalobce opakuje, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s námitkami žalobce. Žalovaný se dle žalobce omezil na opakování nikým nezpochybňovaného tvrzení, že daná nahrávka byla nahrána v profesionálním studiu a předem odsouhlasena odbornou komisí žalovaného. Žalobce navrhuje k důkazu znalecké zkoumání předmětné nahrávky.
13. Žalobce odmítá, že měl výskyt problémů s kvalitou nahrávky uvést do protokolu o průběhu zkoušky v učebně.
14. Žalobci není jasné, z čeho žalovaný dovozuje, že je povinností středoškolského studenta určovat, zda je úroveň výuky a při výuce užívaných učebnic dostatečná k úspěšnému zvládnutí maturitní zkoušky. Žalobce odmítá, že se v případě námitky nedostatečné přípravy žalobce k maturitní zkoušce ze strany gymnázia jedná o zcela novou námitku a poukazuje na žádost o přezkoumání zkoušky společného části konané formou didaktického testu ve zkušebním období podzim 2019.

V. Argumentace při jednání

15. Žalobce při jednání setrval na dřívější argumentaci. Zdůraznil především námitku nekvalitní výuky německého jazyk na Gymnáziu V. K.
16. Žalovaný námitky žalobce odmítl a navrhl žalobu zamítnout.
17. Soud při jednání provedl jako důkaz zvukovou nahrávku poslechové části didaktického testu z německého jazyka vztahující se k maturitní zkoušce jaro 2020, konkrétně zvukovou stopu vztahující se k otázce č. 2 a 17.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

18. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je

vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

19. Podle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“) každý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky, nebo byl z konání této zkoušky vyloučen, může písemně požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku této zkoušky nebo přezkoumání rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadateli odešle písemné vyrozumění o výsledku přezkoumání nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.
20. Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
21. Na úvod je třeba konstatovat, že judikatura Nejvyššího správního soudu se ustálila na závěru, že v řízení o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 školského zákona je třeba podle § 180 odst. 1 správního řádu aplikovat v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, správní řád. Rozhodnutí („vyrozumění“) o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 školského zákona je třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 odst. 1 soudního řádu správního (viz rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, sp. zn. 6 As 68/2012).
22. S ohledem na námitky žalobce se soud nejprve zaměřil na přezkoumatelnost závěrů, o které žalovaný napadené rozhodnutí opřel.
23. Rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, proč považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předešlé účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl či jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23).
24. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je však vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 7 Afs 212/2006). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 1 Afs 92/2012, bod 28).

25. Soud při vědomí výše uvedených východisek posoudil žalobní argumentaci a dospěl k závěru, že napadeného rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
26. Soud předně nemůže přisvědčit námitce žalobce, že se žalovaný nevypořádal s námitkou nekvalitního poskytování vzdělání na Gymnáziu V. K. Žádnou takovou námitku totiž žalobce ve své žádosti o přezkoumání zkoušky nevznesl, nýbrž, jak vyplývá z jejího obsahu, pouze odkázal na problematické aspekty spjaté s 2. otázkou 1. části a 17. otázkou 3. části testu. Žalovaný tudíž nebyl povinen jakoukoli takovou argumentaci vypořádávat, neboť není jeho povinností reagovat na hypotetické námitky. Na uvedeném nemůže nic změnit, pokud tyto námitky vznesl žalobce v rámci své žádosti o přezkoumání zkoušky vztahující se k období podzim 2019. Předmětem nyní projednávané věci byla pouze žádost týkající se období jaro 2020, přičemž povinností žalovaného bylo reagovat pouze na argumentaci obsaženou v této žádosti, aniž by musel přihlížet též k minulým podáním žalobce. Je nabíledni, že pokud se každá žádost týkala jiného zkušebního období, lišila se i přednesená argumentace, přičemž pokud žalobce chtěl uvedenou námitku vznést, nic mu nebránilo tak znovu učinit. Pokud ji však nevznesl, nemůže se dovolávat nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
27. K vypořádání námitky týkající se nedostatečné kvality nahrávky soud uvádí následující.
28. Za reakci na přednesené námitky lze dle soudu de facto považovat pouze poslední odstavce odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí. Ostatní části odůvodnění jsou značně obecné, aplikovatelné na jakoukoli žádost o přezkoumání výsledků maturitní zkoušky a v mnohém neodrážející námitky vznesené žalobcem. Takto žalovaný v prvním odstavci vymezil meze své přezkumné činnosti, v druhém odstavci shrnul shromážděné podklady, ve třetím odstavci konstatoval obecnou správnost zadání didaktického testu, správnost požadovaných odpovědí a kritéria hodnocení (ačkoli uvedené žalobce nikterak nezpochybňoval) a ve čtvrtém odstavci uvedl, že byly hodnoceny pouze odpovědi uvedené v záznamovém archu, opět i přesto, že žalobce žádné námitky tvrdící opak nevznesl. Teprve v pátém odstavci žalovaný výslovně odkazuje na konkrétní námitky žalobce, avšak i zde pouze obecně poukazuje na záznamový arch a správnost jeho vyhodnocení, přestože žalobce nikterak práci se záznamovým archem ve své žádosti o přezkoumání zkoušky nezpochybnil. Až v poslední odstavci žalovaný uvádí: „*CD pro poslechový subtest z cizího jazyka bylo nahráno v profesionálním nahrávacím studiu. Nahrávka poslechového subtestu byla posouzena Nezávislou odbornou komisí MŠMT, která ji shledala v plné míře validní pro ověřování vědomostí a dovedností žáků maturitní zkouškou.*“
29. Pouze naposledy uvedenou pasáž odůvodnění napadeného rozhodnutí tak lze fakticky považovat za vypořádání žalobcovy argumentace obsažené v žádosti o přezkoumání zkoušky. A i když se pohybuje na samé hraně přezkoumatelnosti, tak dle soudu ob stojí, neboť z uvedené pasáže lze seznat, z jakého důvodu žalovaný nepovažoval argumentaci žalobce za důvodnou. Žalovaný sice nereagoval na konkrétní námitky žalobce směřující vůči dvěma přesně určeným otázkám a k nim se vztahujícím zvukovým stopám, zároveň však z uvedeného odstavce vyplývá, že kvalitu zvukové nahrávky posoudil a dospěl k závěru, že ob stojí. Odkázal přitom na skutečnost, že nahrávka byla pořízena v profesionálním nahrávacím studiu a byla posouzena jako vhodná Nezávislou odbornou komisí žalovaného. A tento posudek, který je součástí spisového materiálu, jednoznačně konstatoval, že všechny úlohy v didaktickém testu i didaktický test jako celek odpovídají stanoveným požadavkům a jsou konstrukčně v pořádku, neboť všechny úlohy jsou formulovány jednoznačně, mají jednoznačná správná řešení a svou obtížností odpovídají

požadavkům kladeným na maturanty. Není tedy pravdou, jak uvádí žalobce, že žalovaný „žádným způsobem neprověřoval kvalitu předmětné nahrávky“. Soud tedy ani v této části neshledal žalobou napadené vyrozumění nepřezkoumatelné, byť soud dává za pravdu žalobci, že by žalovaný postupoval lépe, pokud by reagoval na námitky žalobce vůči konkrétním zvukovým stopám. Jelikož však je zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že není na místě napadené vyrozumění zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Ostatně žalovaný by nejspíše v novém řízení pouze v jedné větě či několika málo větách žalobci nepřisvědčil, aniž by řízení ukončil pro žalobce chtěným výsledkem. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost by tedy řízení dál prodlužovalo a oddálilo by okamžik, kdy by soud rozhodl o věcných námitkách žalobce.

30. Soud ani neshledal, že by žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, neboť správní spis obsahuje veškeré podklady, na základě kterých mohl žalovaný posoudit žádost žalobce a ve věci rozhodnout. A ostatně ani žalobce v žalobě netvrdí, v čem konkrétně měl spočívat nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, nýbrž svou žalobní argumentaci v tomto žalobním bodu výhradně směřuje k úrovni odůvodnění žalobou napadeného vyrozumění.
31. K samotné kvalitě nahrávky, kterou soud jako důkaz provedl v rámci nařízeného jednání, soud uvádí následující.
32. Soud předně považuje za důležité zdůraznit, že námitky žalobce směřovaly výhradně vůči údajně nedostatečné kvalitě samotné nahrávky a nikoli jejího přehrávání ve zkušební místnosti. Pokud by původcem „nepřerušovaného zvuku v podobě šumu,“ kvůli kterému se žalobci „slévala jednotlivá slova dohromady“, jak uvedl v žádosti, byla například technická porucha přehrávače či hluk ve zkušební místnosti, musela by se tato skutečnost promítnout v Protokolu o průběhu zkoušky v učebně či v podané žádosti o přezkum zkoušky. Žalobce však v žádosti výslovně nežádal přezkoumání „podmínek při konání DT v učebně, které mohly mít vliv na výsledek DT“, nýbrž o přezkum „výsledku DT – mám konkrétní námitky“. Soud se tedy soustředil na kvalitu dané nahrávky.
33. Na základě poslechu zvukové nahrávky dospěl soud k závěru, že je v takové kvalitě, aby mohl žalobce maturitní zkoušku vykonat. V nahrávce vztahující se k otázce č. 2 žádný „šum“ slyšet není, a tak není dán žádný důvod, aby žalobce odpověděl nesprávně. A ani v nahrávce vztahující se k otázce č. 17, ve které žalobce namítal „spolknutí“ odpovědi, žádné spolknutí soud nezaznamenal. V této pasáži jsou sice vyřknuty různé číselné údaje, první udává počet tablet v balení, druhý na jak dlouho by tento počet stačil. Odpověď na otázku, kolik dnů by měl pacient brát lék, je vyřčena až jako třetí, tento údaj je ale naprosto zřetelný. Soud má za to, že účelem maturitní zkoušky z německého jazyka je prověřit jak maturant daný jazyk ovládá včetně toho, jestli je schopen rozumět mluvenému slovu i ve složitějších či nepřehlednějších situacích. Navíc ono „zmatení“ nedosahuje takové úrovně, aby žák absolvující maturitní zkoušku nemohl z nahrávky rozeznat správnou odpověď. Soud tedy neshledal, že by kvalita nahrávky vztahující se k otázce č. 2 a 17 poslechové části maturitní zkoušky z německého jazyka byla nedostatečná a zapříčinila by špatné odpovědi žalobce na uvedené otázky.
34. Soud přitom neshledal, že by v dané věci bylo nezbytné přistoupit k zadání a vypracování znaleckého posudku, který by ověřil kvalitu předmětné nahrávky. Podle § 127 odst. 1 občanského soudního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba

odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. V daném případě však soud nehledal takovou složitost věci, aby nechal zadat znalecký posudek, neboť kvalitu zvukových stop a jejich tvrzené vady (šum, „spolknutí“ odpovědí) mohl posoudit sám. Nejednalo se o otázku složitého odborného charakteru, kterou by nemohl zhodnotit na základě vlastní úvahy.

35. K námitce žalobce, že jeho nedostatečné znalosti byly zapříčiněny zcela nedostatečnou a neadekvátní výukou německého jazyka na gymnáziu, soud konstatuje, že tato námitka nesměruje vůči žalovanému, vůči jeho postupu v řízení, ani vůči napadenému rozhodnutí. Lze tedy přisvědčit žalovanému, že případnou nízkou kvalitu výuky měl žalobce řešit dříve, jinou cestou a s jinými orgány, než v rámci přezkumu výsledku maturitní zkoušky.
36. K tvrzené dobré víře žalobce vyplývající z jeho dosavadního hodnocení z předmětu německý jazyk soud podotýká, že skutečnost, že žák dosahuje nadprůměrných studijních výsledků v průběhu studia, nemůže mít žádný vliv na jeho hodnocení u závěrečné maturitní zkoušky. Teprve v rámci této zkoušky jsou jeho znalosti komplexně přezkoumány a na základě výsledků je určeno, zdali u maturitní zkoušky uspěl či nikoli, respektive zdali jeho znalosti dosahují úrovně vyžadované pro úspěšné složení maturitní zkoušky. Nadto neexistuje veřejné subjektivní právo na to, aby žák uspěl u maturitní či jiné zkoušky, protože i z tohoto důvodu není uvedená námitka žalobce důvodná.

VII. Závěr

37. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. března 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu